

OMTRENT HET BOUWKUNDIG ERFGOED VAN OOSTENDE

Fotografie c.w.

Echt veel historisch patrimonium kan Oostende niet bezitten. De geschiedenis van Oostende kan immers samengevat worden met een korte reeks woorden. «Overstroomd, verlaten, heropgebouwd, omwald, versterkt, platgeschoten, heropgebouwd, afgebrand, herrezen, verwoest, gesloopt, vernieuwd, versterkt, uitgebreid, ... » Uit een meer recent verleden is ons niettemin toch iets overgebleven. Ook niet zo bijster veel, maar toch iets. Misschien voldoende om nog die herinneringen aan de glorieuze belle époque te behouden voor de komende generaties.

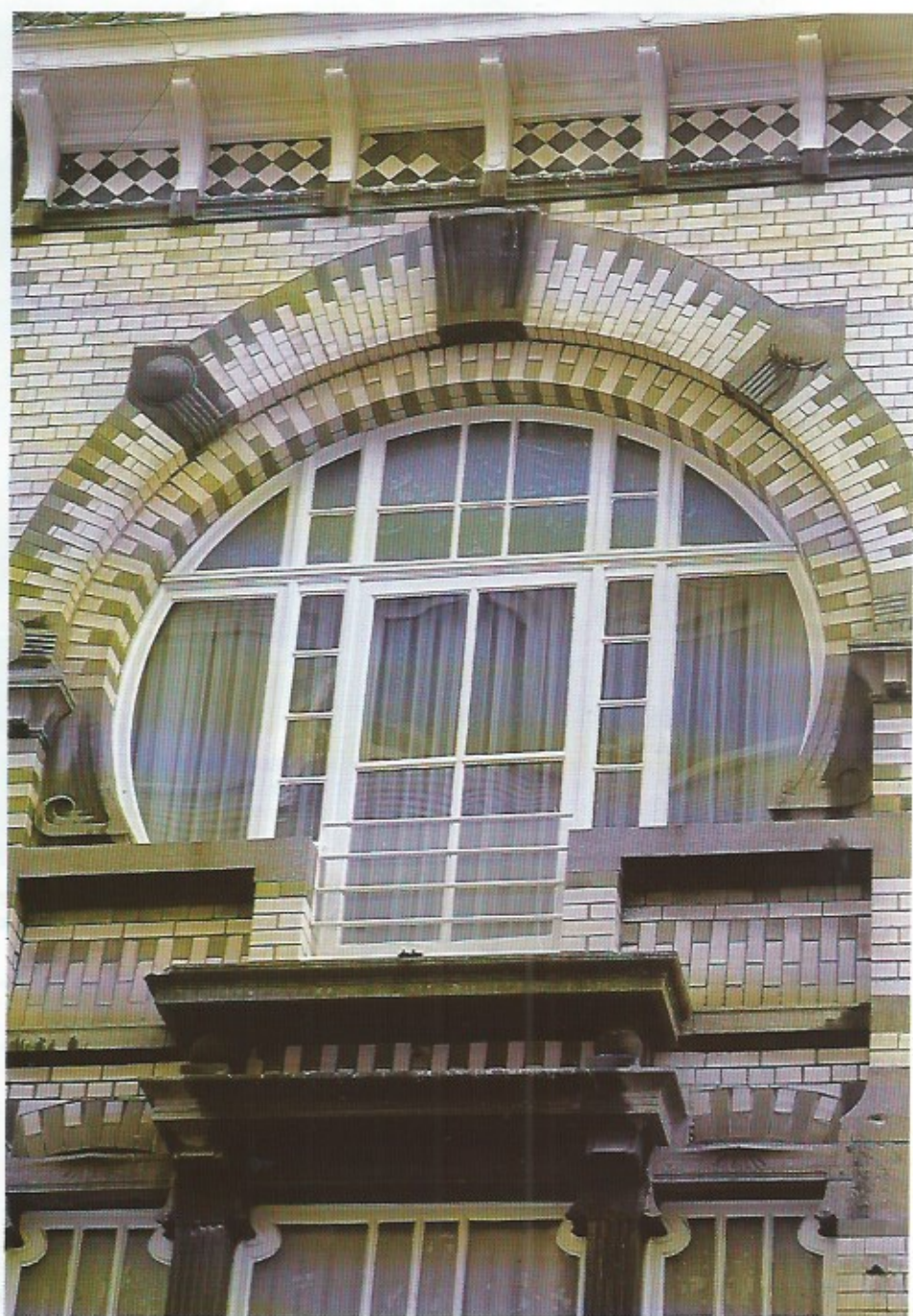
Als er dan inderdaad aan stadskernvernieuwing wordt gedaan dan lijkt het ons niet meer dan normaal dat een nauwkeurige inventaris wordt opgemaakt van datgene wat ondermeer de moeite waard loont om via een renovatiepremie te herstellen en op te frissen. De definitie van stadskernvernieuwing is ons inziens nog iets meer dan het bouwen van sociale woningen. Essentieel daarbij is dat ook de andere woningen terug leefbaar worden gemaakt, dat er meer groenvoorziening komt in de stad, dat de ons resterende open ruimtes gerespekteerd worden, ...

Ook de toeristische promotie van het bouwkundig erfgoed van Oostende hvb. onder de vorm van een 'belle-epoquestadswandeling' ware zeker niet te versmaden.

Cocktail van stijlen

Historisme, Neo-classicisme, Neobellenisme, Neo-gotiek, Neo-barok, Neo-rennaissance, Eclectisme, dit zijn de titels die we kunnen kleven op een stuk bouwkundig erfgoed in Oostende.

Volgens bepaalde criticie overdadig, te krullerig, te bont, te pompeus, te decadent, enz ... Daarom is ze echter zeker niet te verwaarlozen of te misprijzen. Ze was immers een volwaardige expressie van de tijd en kontekst waarin ze ontstond en kon gedijen. Ze was evenzeer aanleiding en gevolg van en tot het feit dat Oostende de titel 'Koningin der Badsteden' kreeg toegemeten. Naar buitenlandse en mondaine koninklijke voorbeelden bouwde het individueel- aristokratisch toerisme aan de mondaine zeedijk een kustarchitectuur die er niet om loog en die het Oostende van toen hoofdstedelijke allures schonk. Samen met het wereldberoemde casino en de Wellington renbaan beschikte Oostende toen over zoveel degelijk gerunde troeven dat we er nu nog hooguit wanhopig

Hier een detail van de gevel van het pand nummer 30 gelegen in de Adolf Buylstraat te Oostende. Het is één van de vijf naast elkaar staande Charles Pil-huizen gebouwd in 1905-1906.

nostalgie kunnen van worden en in het ergere geval hopeloos depressief.

Maar goed, Oostende bezit dus geen echt historisch patrimonium, wel een zoete cocktail van niettemin belangrijke fragmenten uit haar belle-epoquetijd.

Enkele zeer mooie voorbeelden van Oostends erfgoed treffen we nog aan in de **Adolf Buylstraat**. Het betreft hier de

huizen met de nummers **26, 28, 30, 32 en 34**.

Deze prachtige huizen werden gebouwd door architect Charles Pil. Van alle bouwmeesters die rond de eeuwwisseling te Oostende werkzaam waren, bleef Charles Louis Pil wel de meest bekende. De vijf panden in de Adolf Buylstraat werden gebouwd in de periode

Zicht op de Kimmelbergstraat, één van de belangrijkste toegangsstraten tot de Albert I-Wandeling te Oostende. Op de foto zijn duidelijk de 2 belle-époquevilla's te zien van de architect Antoine Dujardin. Naast de villa's van weleer zien we het Studiotel Atlantic van projektontwikkelaar J.C. Van Biervliet. Het verleden en het heden in perfecte combinatie. Een voorbeeld van stadskernvernieuwing.

1905-1906. Dit op de gronden van het vroegere Hotel Mertian. De vijf panden werden gedecoreerd met witte en groene glazuurtegels met majolicaferelen. De panden 28 en 32 hebben beide een groot cirkelvormig venster met balkon op de tweede verdieping. Dit venstertype is karakteristiek voor de progressieve architectuur uit deze jaren.

In de Kimmelbergstraat (toegangsstraat tot de zeedijk) staan enkele vroegere villa's die gebouwd werden door Antoine Dujardin, ongetwijfeld één van de meest markante architecten van Oostende-Belle-Epoque. Dujardin, was ondermeer de man die de plannen tekende voor de befaamde hotels 'Continental' en 'Wellington'. Ook nog voor tal van andere villa's. In de Kimmelbergstraat herkennen we nog zeer duidelijk de panden nr 8, nr 30 en 32 als Dujardinvilla's.

Ook de panden op de zeedijk nrs. 83, 84 en 88 zijn ontwerpen van diezelfde Dujardin. Ook de Parijsstraat stond praktisch geheel op zijn naam.

Een meer dan opmerkelijk geveltje is dit in de Vlaanderenstraat nr 17. Het is een pareltje van bouwkundig erfgoed in Oostende. Het pand werd gebouwd in de jaren dertig, door architect Theobald van Hille die zich bijzonder creatief toon-

Twee gevels in Art Nouveaustijl. Links op de foto het pand in de Van Iseghemlaan nummer 12, rechts het bekende geveltje in de Vlaanderenstraat nummer 17.

Tallose details die meestal aan onze aandacht ontsnappen maar die meer dan de moeite waard zijn. Zoals ook hier in deze gevel in de Adolf Buylstraat.

de bij het bouwen van dit sprookjeshuis. Het golvend lijstwerk tussen eerste en tweede verdiep, de bolle zonnekap boven het balkon en de gebogen balustrade en afdekking van het zoldervenster geven deze smalle gevel een maximum aan spankracht. Hier ook vinden we de bijzondere aandacht voor details. In feite een vrij gedurfd concept. Een gevel in Art Nouveaustijl.

Een ander karakteristiek Charles Louis Pilhuis is de **Villa 'Jeanne d'Arc'**, gelegen in de **Kerkstraat 33**. De gevel is bezet met witte gevelsteentjes, onderbroken door twee banden in ruwe natuursteen ter hoogte van het gelijkvloers en hoger door zes banden in groene steentjes. De 2 decoratieve majolicafriezen, één aan de loggia en één onder de dakgoot verlenen het geheel persoonlijkheid.

Van de in 1860 te Oostende geboren architect Jean Gobin blijft bitter weinig over. Het voornaamste is wel de academische '**Villa Fernand**' gelegen in de **Leopold II laan 8** en daterende uit 1892. We zien een harmonieuze facade in witte en donkere natuursteen. Opvallend in deze gevel is het mooie schelpenmotief.

Een ander pareltje van Oostends bouwkundig erfgoed is het riante huisje gelegen op de **Van Iseghemlaan 12**. Het bijzonder smalle geveltje in Art-Nouveaustijl is heel waardevol.

Respekt opbrengen voor het bouwkundig erfgoed van Oostende, ook dat is stadskernherwaardering, tevens toeristisch en culturele promotie.

C.W.